

Zbiorniki ze strzeblą błotną

fol. J. Wolnicki

Strzebla błotna *Eupallasella percunurus*

Strzebla błotna jest słodkowodną rybą z rodziny karpowatych. W Polsce zasiedla wyłącznie wody stojące – niewielkie zbiorniki o powierzchni kilkuset m² do najwyżej 2 ha. Bytuje w wodach płytkich i zamulonych, silnie zarośniętych roślinnością wodną, częściej o charakterze eutroficznym niż dystroficznym. Najczęstszym jej siedliskiem są zbiorniki wodne pochodzenia antropogenicznego, takie jak torfianki i glinianki. Znacznie rzadziej występuje w zbiornikach naturalnych – śródpolnych oczkach wodnych, śródleśnych płytkich jeziorkach czy zbiornikach bagiennych i torfowiskowych. Jest odporna na niedobór tlenu rozpuszczonego w wodzie, dobrze też znosi niskie wartości pH. W zbiornikach typowo dystroficznych zazwyczaj jest jedynym obok karasia

fol. J. Wandzel

Specjalny obszar ochrony siedlisk sieci Natura 2000 „Hopowo” - stanowisko strzebli błotnej

przedstawicielem ichtiofauny. Osiąga do 13-14 cm długości. Jest gatunkiem płochliwym, prowadzącym skryty tryb życia. Przebywa głównie w płytkich miejscach wśród gęstej roślinności przybrzeżnej. Strzebla błotna jest uwzględniona w Polskiej Czerwonej Księdze Zwierząt jako gatunek zagrożony wyginięciem, objęty ścisłą ochroną gatunkową. Wymaga stosowania metod ochrony czynnej, figuruje również w Załączniku II Dyrektywy Siedliskowej jako gatunek o znaczeniu priorytetowym dla sieci Natura 2000. W Polsce stanowiska strzebli błotnej są rozmieszczone wyspowo, ich łączna liczba jest szacowana na 170. Największe ich skupienie znajduje się w województwie pomorskim, na Pojezierzu Kaszubskim (około 100), co czyni strzeblę błotną jednym z najbardziej charakterystycznych elementów przyrodniczych Pomorza.

fol. K. Sikorska

Siedlisko strzebli błotnej